

[Undervisningsministeren.]

en strid om ord. Når der i formålsparagrafen i lovforslaget står, at eleverne skal have mulighed for at tilegne sig den viden, de færdigheder, de arbejdsmetoder og de udtryksformer osv., hvad dækker disse begreber så andet end kundskaber?

Når man dernæst ønsker ordet ansvar placeret i formålsformuleringen, må jeg for det første sige, at der var ikke nogen tilkendegivelse af, hvordan det nærmere skulle placeres, og derudover vil jeg sige, at vi har bestræbt os på at holde denne formålsformulering fri af ord, om hvilke pædagogerne må sige, at de ikke har nogen redskaber, de kan anvise til deres realisering, ligesom vi vel også må erkende, når vi går væk fra det juridiske felt, at ordet ansvar er et meget tvetydigt begreb. Men jeg er da villig til at se på forslag til en formulering, der inkluderer disse to ord, hvis det er et kardinalpunkt.

Dernæst gjorde hr. Flemming Jensen nogle betragtninger om prøver og karakterer. De er en lille smule vanskelige at knytte bemærkninger til, fordi der efter min mening ikke var nogen særlig omfattende argumentation for det synspunkt, som hr. Flemming Jensen fremførte, nemlig at prøver og karakterer skulle bevares. Jeg forstod det sådan, at hr. Flemming Jensen forudsatte, at der var et almindeligt behov for et afgangsbævis i form af et eksamensbævis, og at der i hvert tilfælde var det i en periode, indtil et 12-årigt uddannelsesforløb er gennemført. Det synspunkt deler jeg ikke. Hvis vi er enige om, at konsekvensen af det lovforslag om folkeskolen, der her foreligger, er, at der skal være fri adgang til uddannelserne på det gymnasiale trin, og det er naturligvis den forudsætning, som jeg har arbejdet ud fra, så taler vi altså ikke om alle dem, der skal i gymnasiet, vi taler heller ikke om dem, der skal tage HF, heller ikke om dem, der skal i tekniske skoler eller handelsskoler, uddannelser, der er åbne i bunden. Vi taler endelig heller ikke om dem, der skal ud som ikke-faglærte — desværre, her er jeg enig med hr. Maigaard — i endnu en årrække. Jeg tror, det er meget få, som har behov for et afgangsbævis i form af et eksamensbævis.

Når så hr. Flemming Jensen spørger, hvorfor jeg ikke har rettet mig efter de mange tilkendegivelser, der har været om,

at man måtte bevare prøver og karakterer i folkeskolen, så må jeg sige, at disse tilkendegivelser har ingenlunde været entydige. Jeg synes, hr. Flemming Jensen skulle læse Skole og Samfunds tilkendegivelse, handelsskolernes, de tekniske skolers, gymnasieskolernes og lærerforeningens tilkendegivelser. Forholdet er jo det, at de aftagende skoler er parate til at tage eleverne på det grundlag, som er beskrevet i § 12, og jeg har derfor meget svært ved at forstå, at de arbejdsgivere, som har et langt enklere uddannelseselement indeholdt i deres ansættelsesforhold, ikke på samme måde skulle kunne tage udgangspunkt i de beskrivelser, som er foreslået i § 12, og føre dem, de nu ansætter, videre på dette grundlag, når disse efterfølgende skoleformer er parate dertil.

Men jeg gentager gerne, hvad jeg også har sagt i fremsættelsestalen, at jeg er helt åben over for et hvilket som helst alternativt forslag til en afslutning af folkeskolen, som er foreneligt med de hovedsynspunkter, de hovedprincipper, som lovforslaget i øvrigt indeholder.

Jeg noterede mig også, at hr. Flemming Jensen gjorde nogle bemærkninger om de sideløbende kursus, så vidt jeg kunne høre, og sagde, at han foretrak en niveaudeling, men der var ikke knyttet nogen yderligere argumentation til, så det giver mig ikke anledning til andet end at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Dernæst var hr. Flemming Jensen af den opfattelse, at mulighederne for frivillig idræt ville svække idrætsorganisationerne, ligesom hr. Robert Pedersen også kom med nogle betragtninger i den anledning, og jeg forstod hr. Ole Vig Jensen sådan, at han var enig med hr. Flemming Jensen i dette synspunkt. Jeg mener ikke, at man med rimelighed kan hævde, at de muligheder, der ligger i § 3, stk. 3, og da slet ikke, at de beløb, der er afsat til det, vil kunne svække idrætsorganisationerne. Når hr. Ole Vig Jensen giver udtryk for, at en beløbsramme på 30 mill. kr. til dette formål skulle kunne give en eksplosion, kan jeg forsikre hr. Ole Vig Jensen om, at på grundlag af de oplysninger, vi har i ministeriet, er det desværre, om jeg så må sige, ingenlunde tilfældet.

Jeg har naturligvis ikke ønsket at poste et meget stort millionbeløb ud på dette område, uden at der forelå et tilstrækkeligt